

Suradnja i angažiranost roditelja i predškolskih centara u Portugalu

Maria Filomena Ribeiro da Fonseca Gaspar

U Portugalu su se zadnjih 20 godina različitim istraživačkim projektima propitivala roditeljska očekivanja i/ili uključenost u predškolski odgoj djece u vrtićima. Ovaj članak opisuje neke od provedenih istraživanja te propituje odgovore na potrebu većeg roditeljskog uključenja u aktivnost ranog odgoja i obrazovanja djece u Portugalu.

U javnim ustanovama ranog odgoja i obrazovanja među najvećim je izazovima otkriti kakvu vrstu pomoći i podrške roditelji trebaju i žele - koja su im očekivanja i koliko su osposobljeni za ravnopravan odgoj djece u današnje vrijeme, te što to znači za obrazovanje i profesionalizaciju predškolskog odgoja i za razvoj novih metoda suradnje.

U Portugalu smo u zadnja dva desetljeća proveli nekoliko različitih istraživanja o roditeljskim očekivanjima i njihovoj uključenosti u predškolski odgoj u vrtićima za djecu u dobi od 3 do 6 godina. U prvim smo istraživanjima (Gaspar, 1994., 1996a, 1996b) razvili dva različita instrumenta za procjenu percepcije roditeljske uključenosti od strane roditelja i odgajatelja: 'Escala de Participação/Envolvimento dos Pais na Educação Pré-Escolar' (Ljestvica roditeljske uključenosti u predškolski odgoj); 'Escala Real-Ideal de Cooperação Pais-Jardim de Infância-ERI' ('Ljestvica kvalitetne suradnje roditeljskog doma i predškolskih ustanova'). Rezultati iz 2003. godine dobiveni su od 67 roditelja iz gradskih, 56 roditelja iz ruralnih obitelji i 36 odgajatelja. S jedne strane, roditelji žele da ih odgajatelji uključe i angažiraju više nego do sada, žele da ih se češće poziva u vrtić, žele imati više informacija te ih primati na različite načine, žele se više uključiti u primjenu raznih pedagoških projekata. S druge strane, odgajatelji i sami žele roditelje više uključiti nego do sada, no sudeći po našim podacima, već sada su roditelji više uključeni nego to sami tvrde. To ukazuje na problem komunikacije

između odgajatelja i roditelja i različita očekivanja od uključenosti u rad predškolskih ustanova.

U jednom drugom istraživanju, provenom na uzorku od 68 roditelja i 34 odgajatelja, rezultati su potvrđili gore navedeno i još dodatno ustanovili sljedeće: roditelji su željeli biti redovito informirani o svim aktivnostima predškolskog centra, više nego to osoblje vrtića želi;

odgajatelji žele da se roditelji aktivnije uključe - ne samo u vrtičke aktivnosti, nego i boljim informiranjem o samom djetetu, kako bi planirali bolje i učinkovitije aktivnosti za svako dijete.

U drugoj grupi istraživanja, koje je bilo dijelom projekta Međunarodnog partnerstva između roditelja i odgajatelja IPP (Hujala i drugi, 2009.; Veisson, Einarsdóttir, Garðarsdóttir, Gaspar, Hujala i Suur,

2010.), usmjerili smo se na produbljivanje i bolje razumijevanje sadašnjeg trenutka, konteksta i samog roditeljstva, te proveli ispitivanje kroz upitnik (kojeg je prvobitno razvila grupa finskih istraživača), poslan predškolskim ustanovama 5 europskih zemalja (Finska, Estonija, Litva, Portugal i Norveška). U Portugalu je 2004./2005. poslano 190 upitnika, a primljen je 91 odgovor (postotak odgovorenih upitnika je 48%). Prema kvantitativnim rezultatima (opisanima u istraživanju autora Hujala i drugi, 2009.), portugalski su odgajatelji 'sebe i roditelje zajedno vidjeli kao aktivne sudionike u stvaranju i provođenju zajedničke interakcije i uključenosti, no istovremeno po njihovom mišljenju roditelji nisu bili previše zainteresirani za ono što se događa u vrtićima; štoviše, portugalski odgajatelji najmanje su prepoznavali vlastitu dužnost i odgovornost za bolje savjetovanje roditelja oko roditeljske uloge'. Kvantitativne analize podataka iz Portugala (prema nalazima Veisson i ostalih, 2010.) ukazuju na sljedeće:

- 'Suradnja na sigurnosti i dobrobiti' djece najčešće se spominje u kontekstu roditeljske uključenosti u brigu oko djeteta; najčešće spominjani cilj suradnje s roditeljima je 'bolje upoznati pojedino dijete i obitelj, kako bi se bolje zadovoljile individualne djetetove potrebe';
- Cilj ranog odgoja je obrazovanje djeteta, a ne poglavito preuzimanje uloge servisa za roditelje;
- Kad su odgajatelje upitali da opišu metode kojima uključuju roditelje u zajednički odgoj i obrazovanje djece, 76% portugalskih ispitanika navelo je 'neobavezni, svakodnevni usputni razgovor s roditeljima' kao primarnu metodu;
- Na pitanje 'na koji su način roditelji vidljivi u vrtiću', 17% ispitanika navodi da se roditelji dnevno uključuju u vrtičke aktivnosti, a 14% da su prisustvovali neformalnim sastancima - no pritom treba naglasiti da je Portugal jedina zemlja koja nema aktivnih udrug roditelja;
- Kod pitanja o barijerama koje priječe roditelje da se aktivno uključe, 80% portugalskih ispitanika odgovara da je najčešća prepreka roditeljski nedostatak vremena, dok ih 29% iskazuje nedostatak interesa.

Nedostatak vremena kod portugalskih roditelja treba razumjeti u kontekstu društvenih promjena, posebno za majke koje balansiraju između posla s punim radnim vremenom i obitelji. Odgajatelji moraju pronaći nove načine da razviju i zadrže partnerski odnos s roditeljima suočenima s nedostatkom vremena te drugim teškoćama (npr. nedovoljna obrazovanost, starost, nedostatak iskustva; loše socijalne vještine odgajatelja u interakciji s visoko-

© VBJK - Caroline Boudry

obrazovanim roditeljima; korištenje žargona i neljubazna komunikacija; nesposobnost roditelja da sagledaju širu, cijelu vrtičku sliku), a na koje upućuju najnovija istraživanja o roditeljskoj uključenosti u rad vrtića (Sylva, Schofield i Dyke, 2012.). Još jedno krucijalno pitanje iz istraživanja provedenog u Portugalu jest kako najbolje pomoći roditeljima u obavljanju roditeljske uloge te kakvu ulogu pri tome može imati osoblje vrtića. Prema nekim podacima istraživanja iz 2004. godine, roditelji najradije traže podršku vrtića putem formalnih načina (roditeljski programi koje vode profesionalci) ili neformalnih (podrška i savjet osoblja vrtića). Ovakvu pomoć roditelji prije traže u vrtiću negoli u psihološkim savjetovalištima, kod obiteljskih liječnika, na sveučilištu, radnom mjestu ili u crkvi.

Od 2003. godine naš je istraživački tim s Fakulteta za psihologiju i pedagoške znanosti Sveučilišta Coimbra primjenjivao program 'Incredible Years' (Nevjerojatne godine) kojeg je razvila dr. Carolyn Webster-Stratton. Program poseban naglasak stavlja na temeljni program za roditelje predškolskih ustanova i na program strategija rada odgajatelja. Između ostalog, namjera mu je poboljšati suradnju obitelji i vrtića te jačati veze između roditelja i odgajatelja. Prvi rezultati obećavaju, o čemu svjedoči visoka motiviranost i entuzijazam odgajatelja i roditelja koji pozitivno reagiraju i vrlo se aktivno uključuju (Gaspar i Vale, 2012.).

Da bismo bolje komunicirali s prezaposlenim roditeljima koji se ipak žele angažirati i surađivati s vrtićem, trebamo uvesti i procjenjivati nove metode i načine suradnje s roditeljima, umjesto tradicionalnih strategija koje su odgajatelji stekli tijekom svog formalnog obrazovanja.

Literatura

Hujala, E., Turja, L., Gaspar, M., Veisson, M., & Wanganayake, M. (2009.): *Perspectives of early childhood teachers on parent-teacher partnerships in five European countries*. European Early Childhood Education Research Journal, 17 (1), 57-76.

Gaspar, M. (1994.): *A escala de participação/envolvimento dos pais na educação pré-escolar: Características psicométricas*. U: L. Almeida & I. Ribeiro (ur.): *Família e desenvolvimento* (str. 17-23). Portalegre: APHORT.

Gaspar, M. (1996a): *A escala real-ideal de cooperação pais-jardim de infância (ERI)*. Revista Portuguesa de Pedagogia, 30 (2), 169-194.

Gaspar, M. (1996b): *Perspectivas de pais e educadores sobre o envolvimento/participação dos pais na educação dos seus filhos em instituições de educação pré-escolar*. U: Comissão Organizadora das Jornadas de Educação de Adultos (ur.): *Educação de adultos em Portugal: Situação e perspectivas: Actas* (str. 295-305). Coimbra: Comissão Organizadora das Jornadas de Educação de Adultos.

Gaspar, M., & Vale, V. (2012.): *The Incredible Years teacher training in Portugal: How does it work in the promotion of the collaboration between preschool teachers and parents?* Symposium presented at the European Early Childhood Education Research Association (ECCERA) Conference, Porto (Portugal).

Sylva, K., Schofield, C., & Dyke, A. (2012.): *Exploring barriers and opportunities for parental engagement in childcare centres*. Symposium presented at the European Early Childhood Education Research Association (ECCERA) Conference, Porto (Portugal).

Webster-Stratton, Gaspar & Seabra-Santos (2012.): *Incredible Years® Parent, Teachers and Children's Series: Transportability to Portugal of Early Intervention Programs for Preventing Conduct Problems and Promoting Social and Emotional Competence*. Psychosocial Intervention.

Veisson, M., Einarsdóttir, J., Garðarsdóttir, B., Gaspar, M., Hujala, E., & Suur, S. (2010.): *A cross-cultural qualitative study on parent-teacher partnerships in child care in Estonia, Finland, Iceland and Portugal*. U: J. Mikk, M. Veisson & P. Luik (ur.): *Estonian Studies in Education*. Vol. 2 (str. 31-52). Frankfurt: Peter Lang.

Maria Filomena Ribeiro da Fonseca Gaspar, izvanredni je profesorica na Fakultetu psihologije i pedagoških znanosti Sveučilišta u Coimbru, u Portugalu. ninigaspar@fpce.uc.pt